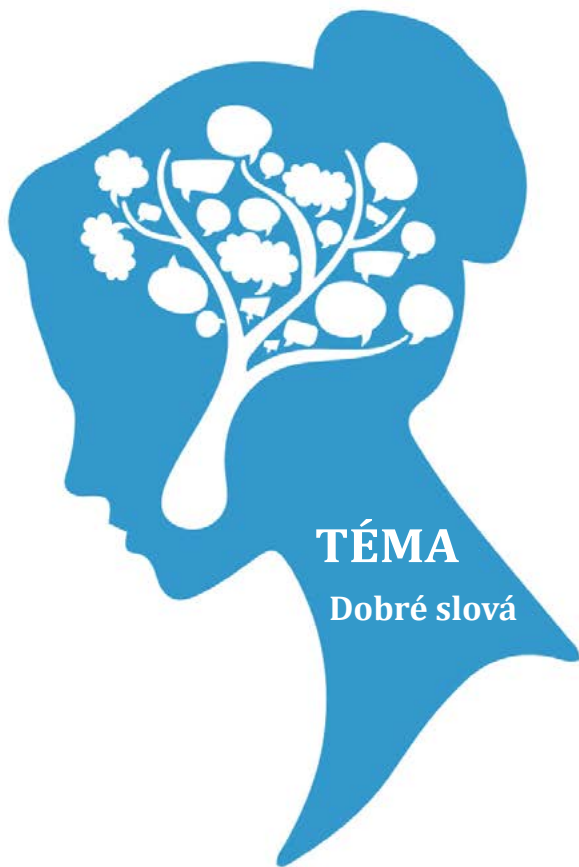

OHNISKO

Počítame s vami...

september – október 2020

TÉMA

Dobré slová

SLOVO KAZATEĽA

Sila slova

ŽIVOTNÝ PRÍBEH

Ochránená od utopenia, únosu aj znásilnenia

PRE MLÁDEŽ

Prvé rande dopadlo hrozne

Sila slova

Slová ako také tvoria súčasť nášho každodenného života. Aké slová počujeme vďaka sebe, s akými vecami ľudia najviac zápasia? Aké slová používame pri svojej komunikácii? Vieme povzbudiť ľudí vďaka sebe alebo viac pôsobíme kriticky a negatívne? Máme vo svojom srdci dobré, pekné a povzbudivé slová?

Biblia na viacerých miestach zdôrazňuje význam slov; tých známych – *Boh povedal* (slovo, hebr. *dabár*) a *stalo sa* (Gn 1,9.11.24 a i.); *to Slovo sa stalo telom* (Jn 1,14); *na základe svojich slov budeš ospravedlnený a na základe svojich slov budeš odsúdený* (Mt 12,37). A na to si treba dať veľký pozor! Pre kresťana by nemalo existovať, že niečo vypovie len tak pre zábavu, niečo bez významu. Každé naše rozprávanie a slová, ktoré vyslovíme, by mali mať svoj význam. Ježiš tiež hovorí o dobrom slove a povzbudivej reči. Naše slová a reč vedia raniť aj ublížiť, dokonca môžu niekoho priviesť až do beznádeje či do stavu úzkosti a depresie.

V 4. kapitole knihy Prísloví v 4. – 5. verši čítame: *Tvoje srdce nech sa pevne drží mojih slov, zachovávajú moje príkazy a budeš žiť. Získaj múdrosť, nadobudni rozumnosť, nezabudni na moje slová a neodkloň sa od nich.*

Tí, ktorí si postavili svoj život na tom dobrom základe, na Pánovi Ježišovi, tí budú prinášať pekné a povzbudivé slová, tí nezištne prinášajú duchovné obete a budujú duchovný dom. S akým úmyslom vyslovujeme slová? Je tvojím a mojím úmyslom niekoho povzbudiť a motivovať, niekoho potešiť?

Slovami vyjadrujeme aj pochopenie, porozumenie pre niekoho, kto vo svojom živote prechádza cez rôzne údolia. Je nutné, aby sa naše srdce opieralo a spočívalo v Božom slove. Slovami vyjadrujeme aj súhlas s niečím alebo s niekým. Súhlasíme s nejakým návrhom, vieme sa s niekým stotožniť a slovom vyjadríme súhlas s danou vecou. Sú ale aj takí medzi na-

Zdroj: Pixabay

mi, ktorí sa radi chvália svojimi slovami a chcú priťahovať pozornosť iných ľudí; samých seba vychvaľujú a vystatujú sa pred inými.

Obyvatelia Kafarnauma sú tí, ktorí si uvedomili silu slova: „*Čo je to? Nové učenie s mocou. Rozkazuje aj nečistým duchom a poslúchajú ho.*“ (Mk 1,27). Sila Ježišovho slova spočíva v Jeho charaktere – Jeho slovo je slovom spásy, nádeje a záchranu. Tí, ku ktorým On prichádza, a tí, ktorí Ho prijímajú, sú posilnení, potešení, uzdravení, oslobodení. Ježišove slová vždy pôsobili mocou a to, čo On vyslovil, sa vždy dotklo podstaty problému alebo hriechu. Apoštol Pavol tiež píše, že kázal mocou, posilnený Duchom Svätým, neboli to len „nejaké obyčajné“ slová.

Všetky naše myšlienky, slová a činy majú prispieť k budovaniu Božieho kráľovstva. Inak by sa neplnilo naše želanie a prosba, aby prišlo Božie kráľovstvo a bolo ako v nebi, tak aj na zemi. Naše slová majú moc. Bud' niekoho motivujú, povzbudia – alebo negatívne ovplyvňujú. Akým spôsobom ja povzbudzujem svojich spoluveriacich?

Apoštol Jakub nás napomína: „*Vaše áno nech je áno a vaše nie nech je nie...*“ (Jk 5,12), v tom je zahrnutý ďalší význam sily našich slov. Aj v našom vyjadrení má byť stabilita. – Vieme si stáť za slovami, ktoré sme vyslovili, a snažíme sa ich dodržať? Alebo len tak vyslovíme nejaké slová a nepripisujeme im žiadny význam? Bud' sme ľuďmi slova a činov, stojme si za tým, čo sme povedali, a súčasne dbajme na svoj jazyk a vyjadrovanie (Kol 4,5-6)! Amen.

Pavle Kocev

Demonštrácie sú len začiatkom

Od vyhlásenia koronavírusových obmedzení zostávam temer vždy večer doma. Predtým som sa aktuality dozvedal prostredníctvom tlače a rádiového vysielania, teraz so svojou manželkou Heidi pravidelne sledujeme prehľad aktuálnych udalostí dňa v televízii. Obrazové záznamy ovplyvňujú emócie človeka ešte bezprostrednejšie ako len slovo. Teraz sa každý deň dívam na záznamy z demonštrácií. Keď píšem tieto riadky, obrazové snímky pochádzajú z Libanonu po ničivej explózii v prístave Bejrút a z Bieloruska v súvislosti s prezidentskými voľbami, ktoré nie sú ani slobodné, ani spravodlivé.

Začiatkom leta som každý deň sledoval demonštrácie proti násiliu páchanému na Afroameričanoch a proti rasizmu. Dokonca aj vo Švajčiarsku dochádzalo k prejavom solidarity s demonštráciami. Vlastne by ma zaujímalo, ako to pokračuje teraz. Zmenilo sa niečo, hádam zlepšilo? V aktuálnych správach už nič o tom nepočujem.

V spomienkach sa vrátim ďalej. Pred rokom sa všade – aj vo Švajčiarsku – konali veľké klimatické demonštrácie. Mnoho mladých ľudí vyšlo vtedy do ulíc. Nebezpečenstvo globálneho otepľovania so svojimi nepredvídateľnými následkami vyburcovalo u ľudí emócie a do-

konca ovplyvnilo výsledky volieb vo viacerých krajinách vrátane Švajčiarska.

Čo z toho zostalo? September je „čas pre Božie stvorenie“ [čas vďaka a prosieb za starostlivosť o stvorenie, pozn. prekl.]. Aspoň tak si to európske cirkvi predšavzali pred niekoľkými rokmi. Tradične to bol čas dožinkových slávností, poďakovania za úrody zeme. V 21. storočí žije však už iba menšina Európy v poľnohospodárskom rytme siatia a zberu. Zmena klímy sa ale týka nás všetkých. Preto v septembri cirkvi v Európe pripomínajú, že úloha starostlivo zaobchádzať so stvorenstvom, ktoré nám bolo zverené, nám zostala natrvalo.

Demonštrácie sú niekedy nevyhnutné. Môžu sa stať cennými, ak vedú znepokojené emócie k trvalým zmenám. To si však vyžaduje ďalšie uvedomelé kroky. Tak napr. ECM v Nemecku vyvinula pre cirkevné spoločenstvá environmentálny certifikát s názvom „Schöpfung-Leiter“ [„Správca stvorenstva“].

Metodisti by mali vyniknúť tým, že budú robiť uvedomelé kroky k zmene. Demonštrácie sú len začiatkom.

biskup Patrick Streiff
(prel. Mariana Kušňaková)

Ohlasy

V minulom čísle Ohniska ma dojali články o starých rodičoch, v ktorých píšete, že vnúčatá sú vítané, rozmaznávané, a kde im je venovaná Božia starostlivosť. Viackrát som si prečítala aj článok od brata Roba Zachara a spomenula som si na obdobie, keď som mala v Seredi besiedku a jeho staršie deti tam občas prišli. Modlím sa, aby sme dokázali nielen svoje deti, ale aj vnúčatá usmerňovať k Bohu.

Elena Tagajová

Tajnička z minulého čísla znie:

Ani keď zostariem a zošediviem, neopúšťaj ma, Bože, kým neoboznámim s Tvojím mocným ramenom všetky budúce pokolenia.

Správne znenie sme dostali od Joliky Benáckovej a Marienky Jahnovej zo Šintavy. Ďakujeme!

Dobré slová

Bežne hodnotíme udalosti, počasie, ľudí a ich prejavy. Máme v sebe nejaký rebríček hodnôt, podľa ktorého vyslovujeme svoj posudok a vyjadrujeme svoju nespokojnosť. Kritika sa hodnotí, zvlášť, keď je nasmerovaná na iného. Bežné správy sú preplnené prírodnými katastrofami, vojnami, vraždami, násilím. Veľmi prínosne som hodnotila pokus televízie o Dobré správy. Neviem, či to ešte funguje, ale dalo sa tam počuť niečo pozitívne, vzácné, obetavé, čo niekto urobil. Všetko, čo počujeme, nás poznamenáva, či už je to dobré, alebo zlé. Niekoľko dní nás to ovplyvňuje. Možno aj povzbudí do podobných činov. Lenže ľudia nechcú počúvať dobré správy. Radšej zlé o inom: ako je ten druhý na tom horšie od mňa. Raz-dva sa objaví pocit závidi a nespokojnosti. Z takého vnútra potom vychádzajú na povrch naše slová i skutky.

V Evanjeliu podľa Matúša (12, 36 – 37) čítame: „*Hovorím vám však, že v deň súdu sa ľudia budú zodpovedať za každé prázdne slovo, ktoré vyrieknu. Na základe svojich slov budeš ospravedlnený a na základe svojich slov budeš odsúdený.*“

Čo všetko sme už v živote vyslovili?! Myšlienka, že za všetky slová, ktoré sme vyslovili, sa máme zodpovedať pred všemohúcim Bohom, nás podnecuje, aby sme rozvážne hovorili, nie naprázdno, nie v hneve. Rozhnevanej človek vypovie aj viac, ako by bolo treba. Neskoro je potom ľutovať. Zvlášť, keď sa k tomu pripletie i ohováranie a nepravdivé informácie, alebo aj také škodlivé, ktorými narušujeme dobré meno svojho blízkeho. To sa ťažko berie späť. Pripomína mi to príbeh človeka, ktorý sa prišiel ospravedlniť za zlé reči, čo narozprával o svojom blížnom. Ten mu chcel odpustiť, ale mal podmienku, že, „podme spolu na chrámovú vežu“. Vzal si pritom páperový vankúš.

Z veže ho rozsypal a povedal: „Teraz choď a zozbieraj perie!“ – „No, to sa nedá!“ odpovedal ohovárač. – „Vidiš, tak sa nedá vziať späť ani to zlé slovo, ktoré si o mne rozšíril...“

Zlé reči nám ukrivdili, poznamenali našu identitu, narušili naše vzťahy. „*Slovom ľahko raniš, no či aj napraviš?*“ – spievame v jednej sionskej piesni (463).

Namiesto tej dodatočnej činnosti – naprávať a vynakladať úsilie o prípadnú nápravu – dávajme si pozor na jazyk a nalaďme sa radšej na dobré zmýšľanie, pokúsme sa veci obracať na dobro a porozumieť tomu nedopovedanému i z dobrej strany. Počula som názor, že ak chceme voči niekomu vyjadriť kritiku, tak ho predtým musíme aspoň za tri veci pochváliť, aby potom tú kritiku zniesol. Problém je v danej chvíli nájsť niečo pochvalné. Niežeby nebolo, ale nabrúsené zuby už melú svoj obsah. Boli by tu mnohé príbehy, ktorými sme si ublížili, ale mojou úlohou dnes je písať o dobrých slovách. Tých je tiež dosť a spôsobili pekné situácie. Sústreďme sa na ne.

Poznám vplyv dobrých slov vo vlastnom živote. Pozitívna kritika, úprimný názor, pochvala alebo napomenutie vyslovené s láskou mali v mojom živote ďalekosiahle účinky. Napr. v mladosti. Už som bola rozhodnutá študovať teológiu a dostala som novoročný verš s výzvou na obrátenie sa, niečo ako: *musíte sa obrátiť*. Bola som z toho sklamaná, lebo som si myslela, že lekcii obrátenia už mám za sebou a v rozhovore s biskupom Schäferom, pri ktorom som bola niekoľko mesiacov, som bola povzbudená: „Vieš, Anna, my sa raz potrebujeme obrátiť k Pánovi, ale beda by mi bolo, keby som sa denne k Nemu neobracal.“ – No, ak to pán biskup potrebuje, o čo viac ja! Niektorí iní by mohli povedať: „Hm! Asi s tvojím obrátením

ním niečo nie je v poriadku!“ – a odradiť ma od prijatej cesty.

Či si to už chceme priznať, alebo nie, počuté slová nás poznamenávajú. Nie je to len lístok vo vetre; slová majú svoju moc a svoje poslanie. Ďalší zážitok, ktorý ma poznamenal na celý život, bola návšteva ministra pre cirkevné záležitosti. Stalo sa to v roku 2006, keď sa cirkvi mali nanovo registrovať podľa štátneho poriadku. Ako superintendentka som mala pripraviť všetky podklady a ísť na ministerstvo. Mala som však nejaké otázky, a tak som tam zavolať, či by pán minister nemal na mňa 5 minút čas, aby... a o niekoľko minút mi jeho sekretárka odpovedala: „Pán minister dnes príde k vám a porozpráva sa... osobne vás navštívi.“ Bolo mu to po ceste do televízie, kde ten večer hosťoval... no tak sa zastavil. Bolo to milé hodinové stretnutie osladené jahodovým koláčom, na ktorý zas nezabudla sekretárka. Bolo to slovo: „Prídem k vám a pomôžem vám!“

Naše slová – spôsob nášho vyjadrovania má za následok činy. Na základe vyslovených slov sa niečo deje. Niekedy slovo pohne celú lavínu udalostí. Ďakovný list učiteľovi od úspešného vedca, ktorému on dal základy vzdelania, poteší a rozohreje starnúce srdce. Predsa nebolo všetko zbytočné, čo robil, nebolo to nadarmo! Tu a tam sa objavia tváre, ktorým to poslúžilo na dobro. Je to také občerstvenie ako kvapky rannej rosy. Tento týždeň som si to osobitne všimla, ako sa kvapky rosy trblietali na zelenej tráve. Asi je to bežné, ale ja som to videla len teraz, mne sa to teraz ukázalo.

Pane, povedz len slovo... a môj blízny bude uzdravený, moja životná búrka sa utíši, Bože môj, povedz svoje stvoriteľské slovo a môj chaos bude odo mňa oddelený! Veľmi sa mi páčia biblické oddiely, kde Pán Ježiš svojim Slovom uzdravoval a menil ľudské príbehy. Nevidiacemu navrátil zrak (ale ten musel poslúchnuť slovo Pána a ísť sa umyť do rybníka). No hlav-

ne príbeh stotníka, ako ho zapísal Matúš vo svojom Evanjeliu (8, 5 – 8): *K Ježišovi prišiel stotník a prosil ho: „Pane, môj sluha leží doma ochrnutý a hrozne sa trápi.“ Ježiš mu odpovedal: „Prídem a uzdravím ho.“ Stotník mu na to povedal: „Pane, nie som hoden, aby si vošiel pod moju strechu. Ale povedz iba slovo a môj sluha ozdravie.“* – Tento postoj viery Pán Ježiš pochválil a odmenil. Stalo sa podľa jeho viery. V tú hodinu bol stotníkov sluha uzdravený (v. 13).

Tak veľmi túžim po tom, aby naše ľudské slová boli preniknuté mocou Ducha Svätého: aby sme hovorili to, čo buduje, čo potešuje, zotavuje! Sme súčasťou narušeného stvorenia, ktoré vzdychá a očakáva zjavenie Božích synov (Rim 8, 19). Poslúchnime preto poslanie, ktoré napísal apoštol Pavol Kolosanom (4, 5 – 6): *Počínajte si múdro voči tým, čo sú mimo, a využíajte čas. Vaše slovo nech je vždy láskavé a múdro povedané, aby ste vedeli, ako treba každému odpovedať.*

Anna Páliková-Kunčáková

**Jedno milé
slovo
dokáže
skrásliť celý
deň.**

Boh nám dal vnúčatá

(2. časť)

Biblia hovorí generáciám, aby dávali ďalej to, čo sa naučili. Naši mladí potrebujú povedať so žalmistom: „Bože, na vlastné uši sme počuli, naši otcovia nám o tom rozprávali, čo si vykonal za ich čias, v dávnych časoch.“ (Ž 44, 2)

Najväčšie dedičstvo, ktoré môžeme dať svojim deťom a vnúčatám, je dedičstvo nášho charakteru a našej viery – či už je dobré, alebo zlé. Toto si budú pamätať aj ostatní, ktorí nás poznali. Ak je charakter poznačený hnevom, chamtivosťou, nečestnosťou, budú si nás takto pamätať. Pokiaľ však bol náš charakter formovaný Kristom, nemôžu to nevidieť a zapamätajú si to.

Prečo je naša viera našim najväčším dedičstvom? Pretože spomienka na to, akí sme boli – nielen naša osobnosť, ale náš charakter, premieňaný Kristom, a naša viera – má potenciál pritiahnúť ostatných ku Kristovi.

Jeden starší pár priznal, že „o všetkom na svete nemáme poňatia, napr. ako ovplyvniť svoje dospelujúce vnúčatá“ – jednoducho sa so svojimi vnúčatami nevedia stotožniť. Myslím, že toto je asi problém – hľadáme pozemské riešenie. Mali by sme sa však snažiť pozeráť do Božieho slova. Tam nájdeme odpovede.

Tlak rovesníkov je veľmi reálna vec, ktorá zasahuje jednotlivcov a ovplyvňuje ich. Biblia

hovorí: „Ak budeš oddeľovať vzácné od bezcenného, budeš akoby mojimi ústami. Oni nech sa obrátia k tebe, ale ty sa neobracaš k nim!“ (Jer 15, 19) – Keď som bol mladý, chlapci cítili tlak, aby fajčili. Generácia mojich detí cítila tlak experimentovať s drogami. Generácia mojich vnúčat bola urážaná promiskuitným sexom. Chýba bohabojný vplyv, ktorý by mladých ľudí viedol, aby žili morálny život a vážili si Boha.

Je lákavé poučovať dospelujúce vnúčatá, že robia zle, a občas na to môže byť aj príležitosť. No nevenujte sa výhradne negatívam! Potrebujú vedieť, že ich milujeme, a najviac zo všetkého, že ich miluje Boh! Povzbudte ich, keď si to zaslúžia, a keď nie, povzbudte ich, aby sa zamysleli nad inými cestami. Naučte sa „odpustiť a zabudnúť“, ak sú bezohľadní alebo urobia niečo, čo vás zraní.

Biblia hovorí, že veľké požehnanie prichádza, keď vidíme deti svojich detí (Ž 128, 6). Naozaj chápeme požehnanie, ktoré prichádzajú z Božej ruky? Kiežby sme využívali možnosti ovplyvniť svoje rodiny pre Krista!

Myšlienky z knihy Na ceste k domovu, autor knihy: evanjelista Billy Graham (1918 – 2018)

Bud' opatrný v tom, čo hovoríš!

„... jazyk múdrych lieči.“ (Príslovia 12,18)

Neopatrné slová môžu ľudí zraniť aj ovplyvniť. Ak o tom pochybuješ, posúď tieto dva príbehy.

Prvý príbeh: „Jedného dňa v malom vi dieckom kostole miništrant omylom pustil víno na prijímanie. Kňaz, ktorý slúžil omšu, mu dal po hlave a kričal na neho: „Odíď a už sa nevracaj!“ Z toho chlapca sa stal generál Tito, brutálny komunistický diktátor, ktorý vládol ľudu Juhoslávie po mnoho rokov.“

Druhý príbeh: „Vo veľkej mestskej katedrále iný miništrant pustil víno na prijímanie. Jeho biskup sa k nemu otočil a upokojujúco mu pošepkal: „To je v poriadku, jedného dňa budeš úžasný kňaz.“ Z toho chlapca sa stal arcibiskup Fulton Sheen, ktorého kázne sa v národnej televízii dotkli miliónov sŕdc.“

Slovo má veľkú moc. Slovo môže budovať aj ničiť. Slovo môže priniesť pokoj aj

vyvolať vojnu. Slová vyvolávajú lásku, ale aj nenávisť. Slovo vytvára postoj a je základným kameňom našich rozhodnutí. Slovo je to, čo formuje náš svet. Začiatok každej zmeny je v našom jazyku – v našich slovách.

Aj tvoje slová budú ľudí budujú, alebo ich ničia. Šalamún povedal: „Kto nerozvážne hovorí, akoby bodal mečom, ale jazyk múdrych lieči.“ (Pr 12,18) – To je pravda, ktorú neradi priznávame: to, čo vychádza z našich úst, zjavuje to, čo je v našom srdci, a naše „veď ja som to tak nemyslel“ na tom už nič zmení ani neodčiní škodu, a preto buď opatrný v tom, čo hovoríš!

Pane, prosíme Ťa, chráň naše ústa, nech z nich nevychádzajú slová, ktoré ničia a zraňujú, ale nech sú liekom duše, plné lásky; mostom, ktorý spája. Nech prinášajú pokoj a slúžia Tebe na chválu a slávu. Amen.

Daniel Zajac, Michalovce

Nepříjemné klebety

Ak v našom srdci ostáva hriech, potom sa rovnakou mierou odzrkadlí aj vo všetkých našich slovách a skutkoch. Naše slová sú tak hriechom nielen nakazené, ale aj celkom presiaknuté. Sem patrí každý neláskavý rozhovor; všetko, čo nevyplýva z bratskej lásky a čo nezodpovedá zlatému pravidlu: „Všetko, čo chcete, aby ľudia robili vám, robte aj vy im.“ (Mt 7,12). Taktiež sem patrí ohováranie – keď hovoríme o niekom zle; v jeho neprítomnosti rozprávame o jeho chybách. Nikto by predsa nechcel, aby sa hovorilo o jeho chybách, keď tam nie je. Týmto sa prevíňujú aj mnohí veriaci, a preto sú vinní – „zarmucujú Svätého Božieho Ducha“. Len málokto sa pridáva dobrého

starého pravidla: „O mŕtvych a neprítomných možno hovoriť iba v dobrom!“ Nezabúdajme: „V deň súdu sa ľudia budú zodpovedať za každé prázdne slovo, ktoré vyrieknu.“ (Mt 12,36)

Breviár J. Wesleyho

Zdroj:
Pixabay

Ochránená od utopenia, únosu aj znásilnenia

Po narodení som skoro zomrela, pretože sa mi netvorili červené krvinky. Museli mi kompletne vymeniť krv. Už vtedy Boh chcel, aby som žila. Narodila som sa do ateistickej rodiny. Moji rodičia o Bohu nikdy nehovorili, ale nikdy som ich ani nepočula hovoriť o Bohu negatívne alebo hanlivo.

Vyrastala som v rodine, kde tatko fyzicky aj psychicky týral moju mamku aj môjho brata. Bola som svedkom mnohých nepekných situácií a ako dieťa som trpela inkontinenciou do svojich 15 rokov. Strachom a pocitmi menejcennosti som trpela až do dospelosti. To však nie je to, o čom chcem písať. Chcem napísať, že som bola ako dieťa napriek ateizmu svojich rodičov pokrstená v katolíckom kostole. Nevieam to vysvetliť, ale vo svojom živote som cítila Boží dohľad. Cítila som, že je niekto, komu na mne záleží a má ma rád. V škole som spoznala spolužiačku, ktorá bola katolíckeho vierovyznania, a ona ma naučila modliť sa a hovoriť s Bohom o všetkom, čo ma trápi. Moja kamarátka si uchovala krásnu vieru až do dospelosti. Sme stále v kontakte – je katechétkou v katolíckom spoločenstve.

Vďaka kamarátke a jej detskej interpretácii Boha a Písma som sa naučila dôverovať, a tak sa Boh stal v detstve mojím sprievodcom a oporou. Tatková mamička – moja babička – mala v izbici veľkú sklenenú modrú sochu Krista, do ktorej každý deň vkladala svetlo (napriek tomu sa mi nezdalo, že by bola veriaca). Socha stála vedľa sadrového trpaslíka, ktorý ma desil, a vždy som sa trochu bála a hovorila som si, že toto nemôže byť ten, ktorého vo svojom živote vnímam.

Spomínam si, bola som malé dievča, keď išla mamka na operáciu – a ja som plakala a

prosila som Ježiša, aby bol s ňou a vrátila sa mi v poriadku domov. Cítila som Jeho lásku a ochranu.

Keď som mala asi 12 rokov, zazvonili u nás Jehovovi svedkovia. Otec ich pustil k nám domov a odvtedy k nám chodili pravidelne a nosili nám svoje časopisy Strážna veža. Jedného dňa priniesli tiež Božie slovo – ekumenickú Bibliu. Naši ju od nich kúpili, otec si ju dokonca prečítal, ale svoje správanie voči mame a bratovi nezmenil. Tatko hádam neodpustil – neprijal, že môj brat sa narodil s postihnutím.

Viera Jehovových svedkov mi nepripadala správna. Vadilo mi ich tvrdenie, že Ježiš nie je Boh, že je to len osoba blízka Bohu. Hovorili, že sa zjavuje len svojim žiakom. To mi vadilo, pretože ja som Ho vnímala inak. Nebola som Jeho žiačka, napriek tomu som Ho vnímala a cítila. Modlila som sa stále, a keď som sa Mu večer zabudla poďakovať, zobudila som sa v noci a napravila som to.

Potom prišla puberta, ktorá bola v mojom prípade naozaj veľmi ťažká. Napriek tomu, že som sa Bohu vzdialila a vytesnila som Ho zo svojho života, On bol so mnou. Ochránil ma od utopenia, únosu aj znásilnenia. Nevieam, kde by som bola bez Neho a či by som vôbec žila. Bdel nado mnou, keď ja som duchovne spala.

Potom som spoznala svojho muža, s ktorým som svoju vieru v Boha oživila a konečne som ju aj začala žiť. Naša cesta bola zložitá. Prešli sme si cestou ezoteriky, ktorú sme následne vyznali ako hriech a zanechali.

Nevieam, ako je to možné, ale celý život viem, že mňa Boh miluje. Celý život ma sprevádza a je mi oporou. Ja som Ho niekedy kókráť

zranila, ale On ma prijal späť a miluje ma. Verím, že to malé zrníčko, ktoré bolo do mňa zasiate, vzrástlo. Verím, že niekto z mojich predkov sa za mňa musel veľa prihovárať. Ďakujem za veriaceho partnera a za to, že moje deti sa mohli narodiť do veriacej rodiny.

Monika Jasanská, ECM Třeboň

Deň pre deti

4. 7. 2020 sa v zbore v Slavkovciach konalo stretnutie pre deti. Na deti čakal bohatý program: biblický príbeh, učili sa naspamäť veršik, boli hry, kvízy, súťaž Superstar a po súťaži, samozrejme, odmeny. Sestry zo zboru – ako vždy ochotne – pripravili pohostenie, navarili na desiatu puding a nakoniec bol spoločný obed. Jedla bolo toľko, že deťom nabalili aj domov. Zborový výlet sa tak ako minulý rok pre nedostatok financií, tento rok aj z dôvodu situácie spojenej so šírením koronavírusu nekonal, a preto na stretnutie prišli aj dospelí, a tak všetci mohli počúvať príbeh z Biblie a tešiť sa zo spoločenstva v plnej modlitebni.

Denný tábor

12. – 14. 8. 2020 sa konal v Trnave 3-denný tábor s témou Best Friend – najlepší priateľ. 23 detí z Trnavy a okolia prežilo pekný čas pri piesňach, hrách a veselých súťažiach vnútri aj

vonku. Biblické príbehy k téme boli: Človek bez priateľov (Zacheus), Dvaja priatelia vo väzení, Štyria priatelia nesú chorého pred Ježiša. Rôzne aktivity k príbehom a poobede tvorivé dielne povzbudzovali deti do nových priateľstiev v tábore, ale najmä k viere v toho najlepšieho Priateľa – Pána Ježiša. Organizátori mali veľkú radosť, že v jeden deň prišli do tábora tri pozvané nové deti s mamičkami.

Vodný krst

30. 8. 2020 sa rozhodli verejne vyznať svoje rozhodnutie nasledovať Ježiša Krista šiesti ľudia z Gerlachova a boli pokrstení vo vode. Na spoločnej fotke chýba Tamarka, ktorá sa rozhodla počas krstu, keď kamerovala. Pocítila Božiu prítomnosť a poslúchla Boží hlas, ktorý jej hovoril „Chod!“ . Aj vo vode cítila prítomnosť Ducha Svätého. Krst vykonal bratia Peter Mazúr a Ľuboslav Sirkovský. Všetkým pokrsteným blahoželáme, prajeme radosť a vytrvalosť na Božej ceste s textom piesne: *Rozhodol som sa ísť za Ježišom, už nikdy späť.*

Prvé rande dopadlo hrozne

Ked' ju prvý raz uvidel, pomyslel si, že je neuveriteľne krásna. Pozval ju na bežbalový zápas, ale než sa rande uskutočnilo, lístky naň niekde stratil. Rozochvený a nedečkavý, kým ju opäť uzrie, kúpil teda ďalšie vstupenky. Bohužiaľ, bol natoľko roztržitý, že omylom kúpil taký lístok, ktorý sa nezhodoval s dňom dohodnutej schôdzky. A čo bolo najhoršie, zistil to priamo uprostred diania. „Bolo mi to ľúto, ale toto boli lístky na zajtrajší zápas.“

Nechcel nič rušiť a zahanbiť sa pred ňou ešte viac, a tak zaplatil a usadil ju aj seba. Ušlo sa im síce také miesto, z ktorého ani nevideli, ani nepočuli, ale vravel si, že najdôležitejšia je jej spoločnosť. Rozpačitý večer pokračoval, keď sa dav rozvášnil, skandoval a dvíhal ruky do vzduchu. Väčšina davu mala v dlani plechovku s pivom a bez toho, aby si to ktokoľvek z kričiacich uvedomil, polial jej šaty, vlasy... neostalo na nej nič suché. „Bál som sa, že ma jej otec vyhreší. Bol to pastor a ja som mu priviezol dcéru páchnucu pivom.“

Napokon sa ale nič zlé nestalo, naopak, láska narástla, formovala sa a už ju nebolo možné udržať bez toho, aby sa neuskutočnilo najskôr zasnúbenie, potom svadba. „Ako mladá nevesta som, samozrejme, o manželstve nevedela nič. Prvý princíp, ktorý som sa naučila, bol o milosti.“ Spočíval v tom, že sa treba zamerať viac na dávanie než na to, koľko toho prijať. „Píše sa to aj v Biblii. Že človek sa má k druhým správať tak, ako by chcel, aby sa oni správali k nemu.“

Pamätá si, keď ju Boh priviedol k poznaniu. „Naješ sa z ovocia svojich úst,“ pripomenul jej a ona si to okamžite dala do spojenia s veršom z Biblie. „Každý chce byť milovaný. Každý chce, aby si ho niekto iný cenil. Ale dôležité je, aby sa vzťah budoval. Tým lepidlom sú naše slová. Chcela som muža, ktorý bude sebavedomý, úspešný a bude veriť mne aj sebe. Nemohla som sa sústreďovať na to, čo vidím, alebo na

to, čo som si myslela, že vidím. Začala som do manželovho života ohlasovať dobré veci a tie sa aj v budúcnosti potvrdili.“

On bol kedysi utiahnutý. Veľa toho nenahovoril, vystúpenie na verejnosti mu bolo cudzie. Keď počúval kázeň v nedeľu na bohoslužbách, manželka sa k nemu často otočila a povedala: „Ty budeš kazateľ. Určite ním budeš.“ On tomu neprikladal význam. V duchu sa usmieval, hovoril si, že na také čosi nemá nijaký predpoklad. Odišiel jeden rok, potom druhý, odplávalo ich niekoľko. Ale on sa skutočne dal do služby a káže Božie slovo. Dokonca je tým známy a jeho televízny program sleduje milión divákov. Ona v ňom videla to, čo do neho vložil Boh. Aj to je tajomstvo lásky. Kto miluje, hľadá milovanému pod povrch.

Manželský pár tvoria už tridsať rokov. Napriek tomu, že život im do spolužitia namiešal kadečo, nikdy rozhodnutie zosobašiť sa neoľutovali. Nikdy ich nezachvátila neodolateľná túžba po niekom inom. Nikdy neprahli a ani len neuvažovali o rozvoze. Jeden druhého podporujú, a hoci by celý svet hovoril o jednom z nich niečo negatívne, mienku partnera to nezmení.

Mišel

Obrázok:
Antonija

Smerom von

V nedeľu 2. 8. 2020 sa v našom zbore ECM Dolný Kubín uskutočnila evanjelizácia. Vnímali sme, že je čas vykročiť von k ľuďom, hlásať evanjelium a zároveň pozývať na nedeľné bohoslužby. Vedeli sme, že chceme, aby zneli chvály a modlitby. Všetko ostatné sme odovzdali Duchu Svätému s prosbou o Jeho vedenie. A tak po mnohých modlitbách mohli v jednu letnú slnečnú nedeľu zniesť akustické chvály v parku M. Kukučina. Pre niekoho to bol „pohodový koncertík“, pre iných čas na zastavenie sa, možno modlitbu. Mnohí sa pristavili a mohli sme sa im prihovoriť, dať pozvánku na nedeľné bohoslužby. Niektorí nám v rozhovore dovolili ísť aj hlbšie a otvorili sa. Silným momentom bola modlitba za jednu chorú paniu. Okrem toho, že sme boli požehnaní celou akciou – že sme v duchovnej oblasti vyhlasovali nad naším mestom, že náš Boh je aj Bohom Dolného Kubína –, prínosom bolo aj to, že sme sa mohli

opäť trochu viac ako zbor spoznať a vykročiť zo svojej komfortnej zóny smerom von.

Ivka Javornická

Kristus – nádej pre teba

To bol nápis na pozvánkach, ktoré sme rozdávali ľuďom počas evanjelizácie; konala sa dva piatky 4. 9. a 18. 9. 2020 pred radnicou na pešej zóne v Trnave. Boh tak miloval svet a vystiera k tebe svoje ruky – znelo z úst mladých ľudí v piesňach, v životných príbehoch, v scénke, v evanjelizačnej zvesti. Aj na tričkách, ktoré mala mládež oblečené, si ľudia mohli prečítať, že JEŽIŠ je skutočný, vzácny, milujúci; je Syn Boží, Spasiteľ, je cesta, pravda, život... Pán Boh požehnal veľmi dobré počasie a veľa ľudí sa zastavilo, aby počúvalo. Niekoľkí ľudia si piesne nahrávali na mobil, a tak veríme, že Božie slovo bude i naďalej pôsobiť a priniesie výsledok v živote ľudí.

MB

**Víkendovka
mládeže
6. – 8. 11. 2020
Ranč v Kráľovej
Lehote
Téma: MÚR**

Verila v moc zázrakov

Nikde nie je uvedené jej meno. Vie sa iba, že to bola vdova. Verím však, že aj to je zámer, pretože žena bez mena je bližšia. Je ľahšie sa s ňou stotožniť a, žiaľ, je ťažšie veriť v to, v čo verila ona. Vdova zo Sarepty totiž verila v moc zázrakov.

Zázrak je niečo, čo pozdvihuje človeku hlavu v období, keď mu trápením klesá a viečka oťažievajú nielen fyzickou, ale aj psychickou únavou. Už len pomyslenie naň je ako ovlažiť pery niekomu, kto je na smrť vysmádnutý.

Zázrak je uistenie, že nikto nie je zabudnutý. Je to spojenie reality so snom, stieranie hranice medzi životom plným odriekania a povinností a sveta rozprávok, v ktorom je každá prekážka daná iba preto, aby šťastie a víťazstvo pre bojujúceho hrdinu bolo ešte väčšie.

Zázrak je potreba, ale naplní sa vtedy, keď bude človek dúfať v nemožné.

Vyschnuté vody

Žil raz prorok menom Eliáš – duchovne silný muž, ktorý naplňal potenciál, čo do neho vložil Boh. Aj on bol človekom z mäsa a kostí, a preto občas zápasil so strachom, napriek tomu sa dá o ňom hovoriť ako o tom, kto nebral modlitbu na ľahkú váhu. Ak sa pomodlil, aby v krajine nebolo dažďa, tak nepršalo, a ak prosil Boha o opak, nebo vydalo dažď a pokvapalo ním zem.

Eliášovi Boh povedal, že nastane sucho a na obyvateľov doľahne hlad. Zdržiaval sa preto pri potoku, kde mu Boh zabezpečil stravu a kde mal pravidelný prísun tekutín.

Ibaže aj voda v potoku vyschla, také veľké sucho nastalo. Eliáš však dlho nemusel premýšľať o tom, kam pôjde – Boh mu dal východisko a poslal ho do Sarepty. Jeho úlohou bolo vyhľadať vdovu a zostať u nej, pretože ona ho zaopatrí tak, že mu nebude nič chýbať.

Z nedostatku do hojnosti

Eliáš našiel vdovu pri práci. Stála pri bráne domu a štiepala drevo. Prihovoril sa jej a spýtal sa, či by mu neponúkla trochu vody na osvieženie.

Vdova mu poslúžila, a tak Eliáš zašiel ďalej a vyjavil jej, že by rád zjedol aj kúsok chleba. Jej odpoveď bola rozpačitá, ale povedala len to, čím žila. Ona a jej syn treli biedu, a preto sa vraj postará o drevo a z trochy múky a oleja upečie bochník sebe a dieťaťu. A potom môžu zomrieť.

Muselo to byť tragické, keď komory vyplňala čistá prázdnota a nebolo čo vložiť do úst, dalo sa jedine čakať na koniec všetkého.

Eliáš ale neupadol do zúfalstva ani vdove neprejavil neúctu. I keď vyhliadky neukazovali nijakú zmenu k lepšiemu, i tak ju ešte raz požiadal o rovnakú službu. Ak mu z toho, čo v dome má, pripraví pokrm, nie je dôvod báť sa. Boh ju odmení a nebude mať nedostatok.

A veru, prorok neklamal. Vdova sa od nedostatku presunula k hojnosti. Ak to nie je zázrak, potom ako inak by sa to dalo nazvať?

Veľké súženie

Choroba si vyčíhala vdovinho syna. Chlapec ochorel tak veľmi, že mu duch opustil telo. Vdova nariekala; veď to bolo jej jediné dieťa. Muža nemala, vlastne sa v jej blízkosti nenachádzal nijaký príbuzný. S trpkosťou sa obrátila na Eliáša a položila mu otázku. Chcela vedieť, či ju Boh trestá za jej hriech. Prečo inak by sa jej diali toľké nepravosti?

Keď som čítala túto časť príbehu v Biblii, uvedomila som si, že vdova mala okrem iného aj nejaké výčitky svedomia. Nie je napísané, aký konkrétny hriech spáchala, ale nech to bolo čokoľvek a nech sa to odohralo akokoľvek dávno, očividne ju to prenasledovalo z roka na rok.

Eliáš nepovedal nič. Vzal chlapca hore na poschodie a modlil sa za neho. Úpenlivo volal k Bohu, aby sa chlapcova duša vrátila opäť do tela, a aby tak ožil. Boh sa zľutoval a chlapca ušetril smrti. Toto je dvojité zázrak a dvojité odveďka pravda.

Prvý zázrak sa udial, keď vdova bola ochotná nielen veriť, ale svoju vieru aj potvrdila. Nasýtla a bola nasýtená. Dala málo a dostala tak veľa. Urobila dobrý skutok, hoci sama potrebovala, aby niekto niečo podobné urobil pre ňu, a do domu si zanesla požehnanie.

Druhý zázrak je ešte silnejší. Nesie v sebe nielen nádej pre nás všetkých – že neexistuje nič, čo by sa nemohlo uskutočniť –, ale aj isté zmierenie. Som presvedčená, že tým, ako Boh

konal, prejavil vdove lásku a dal jej znamenie, že akokoľvek ju zožiera dávny hriech, je čas zmieriť sa s minulosťou. Je čas odpustiť si. Kto by nerád zažil zázrak?

Nech sa začne od začiatku a postupne sa človek dopracuje k niečomu väčšiemu. Viem, bude to znieť ako výraz vyňatý z akejsi múdrej knihy, ktorá sa pokúša namotivovať čitateľa. Ale nie je vari zázrak už to, že človek dýcha?

A nie je zázrak to, že Boh človeka tak veľmi miluje, že robí všetko preto, len aby mohol byť s ním? Boh je autor zázrakov. Stačí veriť a ďalšia vdova zo Sarepty bude navštívená milosťou.

Michaela Mihoková

Učíme sa od detí

Prečo nám Pán Boh daroval deti? Okrem iného si myslím, že aj preto, aby nám pripomenul, ako málo stačí na spokojný život. Často nám dospelým berie pokoj a radosť zo života nespokojnosť. Nespokojnosť s tým, ako vyzeráme, kde bývame; nespokojnosť s partnerom a jeho chybami, svojimi deťmi, s tým, čo máme... Určite je to spôsobené aj mediálnou masážou reklám, ktoré nás neustále bombardujú tým, čo všetko nám ešte k spokojnosti chýba. Je ťažké sa z toho víru vymaniť, no o to viac je potrebné reálne si to uvedomiť a učiť sa rozlišovať. Byť spokojný s tým, kto som, čo mám alebo nemám,

a byť vďačný za to. Ale ako na to? Inšpiráciou nám môžu byť deti. Stačí sa dať vzdelávať v najprirodzenejšej škole, kde sú učiteľmi ony samy. Zastaviť sa, vyzuť sa z topánok rodiča, ktorý „vie, ako to vo svete chodí“, otvoriť si srdce a pozorovať. Možno zbadáme, že sme úplne zabudli na:

➤ Radosť.

Deti sa radujú z maličkostí a neustále sú fascinované okolitým svetom. Stačí napríklad bežná vec, ako letný dažď.

➤ Vyjadrenie pocitov.

Žiadne masky a spoločenské pretvárky. Keď je dieťa smutné, tak plače, a keď sa hnevá, tak o tom všetci vedia (aspoň u nás ☺).

➤ Lásku k sebe samému.

Deti sa rady pozerajú do zrkadla a vždy sa pritom usmiejú. Bez problémov sa zatočia v šatách a povedia „Pozri, aká som pekná!“.

Keď sa už teda v septembri začala tá škola, prajem nám všetkým veľa úspechov aj v tejto našej rodičovskej detskej škole.

Ivka Javornická,
Dolný Kubín

Zdroj:
Pixabay

Domov v nádhernom nebi

Niektorí moji známi neradi chodia na pohreby. Priznám sa, že aj ja idem radšej na svadbu ako na pohreb, ale – ako sa píše v Biblii (Botekov preklad; Kaz 7,2): *Lepšie ísť do domu smútku ako do domu hodovania, lebo tak končí každý človek, a kto žije, má si to vziať k srdcu.* Záver tohto verša som si mohla tento rok uvedomiť na viacerých pohreboch.

Prvý pohreb mal vo februári v Seredi brat Alexander Kuruc. Mal 72 rokov a bol to otec mojich priateľiek zo zboru. V meste som ho stretávala s vnúčatami, ktorým venoval svoj voľný čas. Veľmi ťažko sa mi na pohrebe spievala krásna pieseň o nebi *Tam hore, kde všetko zdobí jas*, ktorú spievame na mnohých pohreboch. V apríli odišiel do večnosti vo veku 80 rokov brat Juraj Meliška, ktorého som poznala odmalička. Pohreb sa konal práve v čase prísnych opatrení a mohlo sa na ňom zúčastniť len 10 ľudí z najbližšej rodiny. S mladším bratom sme to „riskli“ a išli sme na cintorín. V rozstupoch sme sa tak zúčastnili krátkej rozlúčky, kde som prvýkrát spievala cez rúško – aj pieseň o nebi.

Začiatkom mája Pán Boh odvolal 81-ročného brata Samuela Feríka. Brata Feríka som poznala najmä zo stretnutí „stanovákov“, ale naše rodiny sa poznajú dlho. Vo svojich svedectvách dával dôraz na svätosť. Často spomínal, že keď chcel byť naplnený Duchom Svätým, dával si do poriadku svoj život 3 mesiace, aby v jeho srdci nebola žiadna nečistota ani prekážka. Na poslednom stretnutí stanovákov hovoril, že Večeru Pánovu treba v zboroch vyhlasovať vopred aspoň dva týždne, aby mal človek dostatok času na prípravu a očisťoval si srdce. Na pohrebe v Novom Meste nad Váhom sme stáli vonku pri dome smútku s rúškami v rozstupoch. Bol krásny deň, hoci v našich očiach boli slzy. Tento pohreb bol dosť iný, ako som zvyknutá. Nevesta brata Feríka čítala báseň, deti a vnú-

čatá spievali pri hrobe a syn Peter v modlitbe spomenul, že stojíme pri otvorenom hrobe, ale vidíme aj otvorené nebo. Ďakoval za vieru a za ďalšiu generáciu, ktorá už teraz verí v Pána Ježiša.

V júni sa konala spomienková bohoslužba venovaná sestre Márii Rybárovej zo Srbska. Mala iba 60 rokov a zomrela v Trnave, kde bývala jej dcéra. Viacerí bratia v príhovoroch vyjadrili túžbu, aby ešte aj ďalší mohli odovzdať svoj život Pánovi, ako to urobila sestra Mária. Na bohoslužbu prišli aj neveriace priateľky, s ktorými sa zoznámila. Po skončení bolo vonku občerstvenie a čas na rozhovory. Jedna Máriina blízka priateľka sa po rozhovore rozhodla prijať Pána Ježiša a v modlitbe to urobila. Bolo to veľké prekvapenie a spomenula som si na verš: „Tak aj v nebi bude väčšia radosť nad jedným hriešnikom, ktorý robí pokánie, ako nad deväťdesiatimi deviatimi spravodlivými, ktorí pokánie nepotrebujú.“ (Lk 15,7)

A koncom júla nás zasiahla smutná správa, že sestra Janka z Trnavy tesne po svojej 75-ke bola odvolaná do večnosti. Uverila v roku 2008, keď prijala jednoduché pozvanie na bohoslužbu. Odvtedy boli bohoslužby, misijné cesty a evangelizácie jej radosťou. Táto bývalá riaditeľka knižnice a doktorka filozofie si zobrala na starosť knihy a robila zápisy z bohoslužieb. Jankin pohreb bol na žiadosť rodiny občiansky, ale podarilo sa dohodnúť, aby sme mohli zaspievať jednu pieseň. A tak krásna pieseň o nebi znela aj na občianskom pohrebe. Boli sme za to veľmi vďační. Nasledujúcu nedeľu na spomienkovú bohoslužbu do modlitebne prišiel aj jej syn s manželkou, známy jaskyniar, a na záver vyjadril vďačnosť, že jeho mama mohla chodiť do cirkevného spoločenstva.

A tak som necítila len smútok, ale i vďačnosť, že môže znieť zvesť o nádeji, o večnom živote a zvesť evanjelia nielen na pohreboch,

ale i na spomienkových bohoslužbách. Majme pre ľudí, ktorí na tieto bohoslužby prídu, otvorené srdce i zbory. Modlime sa za nich, aby sa mohli obrátiť od tmy k svetlu a od moci satana k živému Bohu: nech sa peklo vyprázdňuje a nebo zaplňa. Modlime sa aj za seba, aby sme zostali verní Pánovi Ježišovi až do konca a každý deň aby sme si očisťovali srdce, lebo do neba nevojde nič nečisté.

Na záver pieseň o nebi, ktorá bola spomínaná v tejto spomienke.

Ref.: *Tam hore, kde všetko zdobí jas, hore znie chválou každý hlas, chcem raz prísť, chcem*

vidieť Božiu tvár. Hore budeme bývať, do tváre Božej sa dívať, túžim skoro v kraj ten prísť.

Keď počul som o tam nádhernom nebi prvýkrát, že je to skutočnosť, nechcel som uveriť. Dnes veriť smiem, že tam prebýva môj drahý Pán, tam skoro budeme aj my navždy s Ním.

Keď v jeden deň nebeské zlaté brány sa otvorila, svoj kríž už navždy položím. Keď Ho uvidím, vrúčne zašepkám „Pane, mám Ťa rád!“, za ruku vezme ma, zavedie tam, kde dom svoj mám.

prípr. Milena Belková

Biblia dostupná pre každého

Slovenská biblická spoločnosť (SBS) je občianske združenie, ktoré vzniklo v roku 1990. Za toto obdobie vydalo množstvo Biblií a iných kresťanských titulov, napr. časť Novej zmluvy vo veľkom písme pre ľudí so zrakovým postihnutím. V roku 2017 sa s Božou pomocou podarilo vytvoriť pracovný tím, ktorý tvoria nepočujúci prekladatelia a teológovia. Pripravili časti Biblie z Nového a Starého zákona, aby sa aj komunita nepočujúcich mohlo predstaviť komplexné posolstvo evanjelia.

Na stránke www.biblia.sk sa dá nájsť Biblia vo všetkých slovenských prekladoch, a tak chce SBS povzbudiť ľudí, aby mali dennodenný kontakt s Božím slovom, kdekoľvek sa nachádzajú.

Slovenská biblická spoločnosť združuje ľudí s láskou k Bohu a Jeho slovu. Spolupracuje s 12 kresťanskými cirkvami, ktoré pôsobia na Slovensku, a pravidelne sa s nimi stretáva. Na poslednom zasadnutí 16. 9. 2020 v Banskej Bystrici sa za ECM zúčastnil brat

Pavle Kocov a podelil sa o túto správu:

Zastupujúci predseda brat Štefan Ševčík nás informoval o publikačnej a finančnej situácii v Slov. biblickej spoločnosti. Minulý rok bol veľmi úspešný, podarilo sa vydať veľa knižných titulov. E-shop prispel k tomu, že sa za minulý rok predalo veľa kníh, viac než 8000. Na budúci rok (2021) sa plánuje vydať 20 nových titulov. Počas krízy Covidu-19 sa zvýšil počet návštevníkov webovej stránky <https://www.biblickaspolocnost.sk/>.

Boli sme vyzvaní, aby sme na svojich cirkevných webových stránkach zverejňovali logo SBS a vyzývali ľudí na pravidelné darcovské príspevky. 26. 11. 2020 sa má v B. Bystrici uskutočniť valné zhromaždenie k 30. výročiu založenia SBS. Na toto stretnutie budú pozvaní všetci predstavitelia cirkvi a náboženských organizácií.

Víziou Slovenskej biblickej spoločnosti je, aby každý vlastnil Bibliu vo svojom materinskom jazyku, dennodenne ju čítal, rozumel jej, žil v súlade s posolstvom Svätého Písma, a tak vyznával Pána Ježiša Krista ako Spasiteľa a Hlavu Cirkvi.

Prácu môžeme podporiť na čísle účtu: (IBAN) SK44 1100 0000 0026 2778 2674

Prekážky na ceste (k) svätosti

Letný pobyt stanovákov sa nakoniec usku-točnil po dlhšom váhaní, či ísť do toho či napriek mnohým obmedzeniam a mož-no aj obavám zo situácie spojenej so šírením nového koronavírusu. Pobyt v malebnej tatranskej Račkovej doline sa tento rok uskutočnil od stredy 8. do nedele 12. júla. Zúčastnila som sa prvýkrát. V stredu večer sme začali Žalmom 106 a oslavovali Pána modlitbami a piesňami. V ďalšie dni program prebiehal vždy doobeda a večer. V poobedňajších hodinách sme mali čas na rekreáciu, mnohí účastníci ho využili na prechádzky a turistiku. Počasie prialo i takýmto aktivitám, a tak sme mohli pookriať nielen na duchu a duši, ale aj na tele.

Hlavná téma celého stretnutia sa týkala prekážok, ktoré bránia kresťanovi na jeho ceste svätosti (či k svätosti). Jedným z hlavných rečníkov bol brat Janko Baláž, ktorý predstavil niektoré prekážky, ako sú súťaživosť, žiarlivosť, závisť či pýcha. Tieto hriechy prirovnával k duchovným zhubným chorobám. Na ceste svätosti nás môže zastaviť sám Boh, lebo nás chce formovať, aby sme Mu boli viac podobní, aby sme mali čisté srdce, čisté svedomie, čistú myseľ: aby nás Pán raz predstavil svojmu Otcovi ako čistú pannu.

Prekážkou/prekážkami je všetko, čo brzdí naše napredovanie za Kristom, čo spomaľuje naše putovanie, čo zakrýva náš výhľad na Pána a čo odvracia našu pozornosť od Neho a zame-

riava náš pohľad na niečo iné, čo nie je v súlade s Božou vôľou. Môže nás zviest' satan: stačí malý pohľad nabok, dozadu, stačí zatvoriť oči a už sme na scestí! A kde je sčestie, je aj scestná myseľ! *Hľad'te, aby nebolo v niekom z vás zlé a neverné srdce... hovorí Písmo* (ROH; Žid 3,12).

Čo teda robiť, aby sme zdolávali prekážky, resp. aby sa ani neobjavili? Je to podobné ako pri stavbe. Je potrebné poznať bezpečnostné predpisy (Božie slovo, objasňované Duchom Svätým); poznať projekt, mať správny odev; na stavbu máme ísť nie leniví, ale oddýchnutí, zdraví – a pozor na úrazy na stavbe (prach, chemikálie, poranenia – potrebujem pomoc druhého, nech mi vyberie triesku, nech ma napraviť).

Ďalšími rečníkmi boli bratia (ale nie pokrvní, i keď rodinne prepojení ☺) Michal, Luboš a Janko Tagajovci. Hovorili o tom, že náš Boh je Svätý a to Ho robí odlišným od iných bohov. Svojou mocou nás chráni, ale aj my sa musíme chrániť a hľadať, čo je Mu vzácne. Tretia Božia osoba má v názve „Svätý“, je to Duch Svätosti a tá Svätosť je neprehliadnuteľná.

Viera je vzácna vec, ktorú sme dostali a ktorá nás uvádza do podielu svätých. Druhý Petrov list (1, 17 – 18) hovorí: *Tento hlas sme počuli prichádzať z neba my, ktorí sme s ním boli na svätom vrchu*. Tu čítame, že aj neživá vec sa môže stať svätou, o čo viac my. A preto potrebujeme, aby na našich zhromaždeniach zostupovala medzi nás Božia prítomnosť: aby sme boli premieňaní.

V sobotu ráno sme si mali možnosť vypočuť prednášku brata Števa Rendoša. Hovoril o zbore v Korinte, ktorý mal prekážky na ceste (k) svätosti. Zamýšľali sme sa nad tým, čo je tou mojou prekážkou. Cesta svätosti bola okrem iného prirovnaná aj k túre. Čo potrebujem na cestu/na túru?

– Dobrú obuv a oblečenie.

- Pitný režim – potrebujeme byť plnení Duchom Svätým deň čo deň.
- Zistiť počasie – rozpoznávať znamenia doby. Pán je blízko, pripravujeme sa na to!
- Neísť sám. Potrebujeme spoločenstvo.
- Svetlo. Po úzkej ceste nemôžeme ísť bez svetla.

Okrem prednášok zazneli počas pobytu aj mnohé svedectvá a ešte viac piesní. Tiež sme sa spoločne zahrali. Boli biblické súťaže; otázky (niektoré dosť ťažké ☺) pripravila sestra Terka Kremská. No veď posúďte sami, či by ste vedeli odpovedať:

- ❖ Ktorí dvaja (najlepší a najhorší) podnikli spolu šťastnú cestu?
- ❖ Ako mládenec išiel na východ; ako muž na západ; ako starček na juh; a keď bol mŕtvy, niesli ho na sever.
- ❖ Ktorý orchester priviedol trochu mužov do ťažkostí?
- ❖ Ako sa volajú tí traja, ktorí dvakrát prespali to najlepšie?

Veľa sme sa nasmiali a veľa sme sa dozvedeli.

Na pobyt prišlo tento rok 8 nových ľudí (takých, čo boli prvýkrát). Celkovo nás bolo 52, i

keď nie naraz.

K veršikom, ktoré sme na pobyte dostali: *Kto si svätý, posväť sa ďalej...* sme si mohli napísať modlitbu brata Santariusu: **Ukáž mi Ty, najväčší Učiteľu, čo mám robiť, aby som bol podobný Tebe.** – To je presne to, čo sme si všetci zo stretnutia odniesli – podnety na uvažovanie o tom, čo môžeme robiť, aby sme sa svojím konaním, myslením i hovorením viac podobali Kristovi. Ale nechceme len uvažovať, chceme svoje rozhodnutia i uvádzať do praxe.

Lenka Procházková

Milé deti,

dnes som si pre vás pripravila výpovede zamerané na spoznanie samých seba. Je dôležité, ako reagujeme na slová, ktoré sa vyskytujú okolo nás. Správne a dobré slová prinášajú mnoho pozhnaní. Želám vám, aby ste dosiahli vynikajúce výsledky.

Over si svoje vedomosti o slovách.

(Reagovať môžeš slovom: ÁNO alebo NIE.)

1. „Na počiatku bolo Slovo, to Slovo bolo u Boha...“ je napísané v Evanjeliu podľa Jána.

ÁNO – NIE

2. Slová odhaľujú to, čo je v našom srdci (Mt 12,34-35).

ÁNO – NIE

3. Priateľský vzťah môže byť zničený vyslovením nevhodných slov.

ÁNO – NIE

4. Opakom lži je pravdivé slovo.

ÁNO – NIE

5. Kresťania sú zodpovední za svoje slová.

ÁNO – NIE

6. Hriechom je, keď vyslovíme nadávku, zlomyseľnú narážku, klamstvo.

ÁNO – NIE

7. Nemali by sme sa rozhnevať v slovách, ak sa nám nepodarí víťaziť v debatách.

ÁNO – NIE

8. Apoštol Pavol varuje pred škaredými rečami (Ef 5,4).

ÁNO – NIE

9. Ak je naša reč motivovaná Bohom, je plná úprimnosti, milosti a lásky k druhým.

ÁNO – NIE

10. Keď Duch Svätý očisťuje naše srdce, dokážeme vyslovovať slová, ktoré sa páčia Bohu.

ÁNO – NIE

11. Človek dokáže úplne ovládať svoj jazyk.

ÁNO – NIE

12. Evanjelista Ján nám pripomína škody, ktoré môže napáchať jazyk.

ÁNO – NIE

13. Povedať prázdne slovo nie je správne, ale keď také vyriekneme, dokážeme to ešte napraviť.

ÁNO – NIE

14. Nevhodným používaním jazyka vznikajú klebety, vychvaľovanie sa či pochlebovanie.

ÁNO – NIE

15. Slová môžu ovplyvniť duchovný život.

ÁNO – NIE

16. Väčšinou to, o čom rozmyšľame, vzápätí aj vypovieme.

ÁNO – NIE

17. Hlas tvojho svedomia ti môže hovoriť, čo je dobré a čisté.

ÁNO – NIE

18. Apoštol Pavol nás vyzýva, aby sme premýšľali o tom, čo je dobré a správne.

ÁNO – NIE

19. Kresťania môžu svojimi slovami a vzájomnou láskou ovplyvniť iných okolo seba.

ÁNO – NIE

20. Slovo ostroum znamená dôvtip.

ÁNO – NIE

21. Tvoj život odráža to, čo vyznávaš.

ÁNO – NIE

Hodnotenie

✓ 5 kladných reakcií

Máš čo doháňať. Viac si čítaj Božie slovo, aby si viac rozlišoval slová okolo seba.

✓ 6 – 11 kladných reakcií

Tvoje znalosti nie sú zlé, ale môžeš si ich ešte vylepšiť.

✓ 12 – 19 kladných reakcií

Si skutočne dobrý a máš pochvalu.

✓ viac ako 19 kladných reakcií

Blahoželám k vynikajúcim výsledkom.

Do rámčeka napíš krátku modlitbu. Nezabudni použiť správne a dobré slová.

pripr. Henrieta Kociová

Autor: RINGO	osobné zámeno	1	avalisti (peňaž.)	žala	Nech z vašich úst nevyjde nijaké zlé slovo, ale iba dobré, na budovanie, kde treba, aby (tajnička).					
opačná strana										
(od)znova										
Pomôcky: pork, YA, lceko	trvanie bytia pomocníci majstra				symbol Slovanov	Pomôcky: opas anoli aja	plúž	pečivo tvaru malého bochníka	3	MOL Af-ganistanu
nežne pritiskal						očisti vodou				
omotali						rieka v Taliansku Olympia (dom.)				
skratka valuty			otec (zast.) austrálske jazero				slečna (skr.) náznak niečoho			Vojenská technická akadémia
španielska vychovávateľka				patriaci Alinovi všetko v poriadku						
ovčia vlna s kožou					čast' oper. systému omámená alkoholom					
bansko-bystrická firma						Katarína (dom.) obvešal				
citoslov. odháňania mačiek				bravčové mäso(angl.) nosením nahromad					tropický jašter	prejavuj život
999 rímsky			lúka (kniž.) meno Lolo-brigidy					podmienk. spojka postup		
Pomôcky: Roia asist Anec	Park kultúry a oddychu	nohavice (hovor.) Requiescat in pace!					snívaj (bás.) čistiaci prostriedok			
2										hliník (zn.)
biograf					pena do kúpeľa					
opasok (čes.zried.)					dával do súladu					

Blahoželáme

Do zboru v Trnave zasielame srdečnú gratuláciu sestre **Anne Bublincovej**, ktorá sa v septembri dožila 70 rokov. *Milá naša sestra, prajeme Vám veľa Božej priazne: nech ste požehnaná zdravím, radosťou a pokojom. Nech je pre Vás nádej, ktorú máte v Pánovi,*

silou do každého nového dňa.

V septembri a októbri si svoje narodeniny pripomenuli i naši dvaja kazatelia. **Brat Ľuboš Tagaj** z farnosti Trnava 55 rokov a **brat Janko Dikej** z farnosti Michalovce 50 rokov. *Milí naši bratia, želáme Vám veľa sily, ochoty a radosti pri nesení evanjelia. Nech Vás Pán zmocňuje múdrosťou pri spravovaní Jeho vinice. Buďte požehnaní a neste požehnanie!*

V októbri – Mesiaci úcty k starším – chceme pozdraviť našich **starších bratov a sestry**. *Ďakujeme, že nám svojím životom odovzdávajú svedectvo o Hospodinových skutkoch! Za príklad Vašej odovzdanej viery. Za nádej, ktorou upriamujete našu pozornosť na Pána Ježiša. Máme Vás radi a vážime si Vás!*

prípr. Štefka Sklenarová

Dary na Ohnisko

(august – september 2020)

Jednotlivci: nemenovaný darca (30 €), Pavel Procházka (50 €).

Zbory: Bratislava-Elím (30 €), Gerlachov (60 €), Michalovce (100 €), Partizánske (90 €).

Srdečne ďakujeme!

Vydáva: Evanjelická cirkev metodistická
Panenská 10, 811 03 Bratislava
Tel./fax: 02/5441 4468
Email: ustredie@umc.sk
www.umc.sk – tu sa nachádza Ohnisko
v elektronickej podobe.

ISSN 1339-2956
Ohnisko vychádza šesťkrát v roku.
Náklady na jedno číslo sú 0,90 eur + poštovné.
Príspeviť môžete na č. ú.:
SK8211110000006611690036,
VS: 9172 alebo poštovou poukážkou.

Ohnisko 9 – 10/2020 (5. 10. 2020)
Redakčná rada:
Milena BELKOVÁ
Lenka PROCHÁZKOVÁ
Ľuboš TAGAJ
Spolupracovníčka: Mariana KUŠIAKOVÁ

Pre krásne Slovensko

Už piaty rok hnutie Crescendo Slovensko dalo výzvu na spoločnú modlitbu. V nedeľu 6. 9. 2020 o 18.00 hod. znela pieseň *Náš Pán, On je kráľov Kráľ* nielen na Bratislavskom hrade, ale i po celom Slovensku, kde veriaci o tom vedeli. Čítali sme aj z Biblie a nahlas sme vyslovovali požehnanie: *Nech Boh ochraňuje Slovensko, nech vládne láska, a nie nenávisť...* Poraziť zlo sa dá lepšie tam, kde sa viacerí proti nemu zhodnú. A my vieme, že v jednote aj v modlitbe je veľká sila.

Oznamy

Slávnosť 100. výročia misie ECM v Československu sa preložila na máj 2021.

Výročná konferencia sa konala 2. 10. 2020 v Prahe s osobnou účasťou len pre účastníkov z Čiech. Biskup zo Švajčiarska a duchovenskí členovia VK zo Slovenska sa „zúčastnili“ (pripojili) cez videohovor.

Pripravuje sa...

Pastorálka pracovníkov cirkvi
(november 2020)

Koncert Fusionu
6. 12. 2020 Dolný Kubín

Vianočný koncert Diakonie ECM
12. 12. 2020 DK Sered'

Téma ďalšieho čísla:
Dobré vianočné nápady
Príspevky môžete posilať
do **10. 11. 2020** na adresu:
ustredie@umc.sk